

JULKA A ČAROVNÉ MINCE

Julka milovala svoj tablet. Každý deň po škole si zapla svoju najobľúbenejšiu hru - Zámok princezien. V tejto hre mohla stavať krásne zámky, obliekať princezné a starať sa o jednorožce.

„Julka, máš hotové úlohy?" volala mama z kuchyne.

„Áno, mama! Len dokončím jeden level," odpovedala Julka, ale oči mala prilepené na obrazovke.

V hre sa naraz objavilo okienko: Chceš kúpiť krásne zlaté šaty pre princeznú Ellu? Len za 2,99 €! Julka sa pozrela na krásne šaty, ktoré sa ligotali na obrazovke. „Sú také pekné," pomyslela si a bez premýšľania klikla na tlačidlo KÚPIŤ.

Každý deň sa v hre objavovali nové veci. Čarovné paličky, diamantové korunky, dúhové jednorožce. Julka klikala na tlačidlo „KÚPIŤ" čoraz častejšie.

„Len 1,99 € za zámok v oblakoch!" Klik.

„Špeciálna ponuka - fialový drak len za 4,99 €!" Klik.

„Limitovaná edícia - zlatý trón len dnes za 7,99 €!" Klik.

Julka ani len nepremýšľala o tom, že by mohla míňať skutočné peniaze. Vyzeralo to ako hra, kde na všetko stačilo len kliknúť.

O týždeň neskôr sedela mama pri počítači a kontrolovala bankový účet. Zrazu sa jej oči rozšírili.

„Jožko, pod' sem!" zavolala na otecka. „Pozri si toto!" Otecko sa sklonil nad obrazovku. „Čože? 87 eur za... mobilné hry? To musí byť nejaký omyl!"

Mama si prezrela účet ešte raz. Zrazu mala nepríjemné tušenie. „Julka! Pod' sem, prosím!" Julka prišla s tabletom v ruke. „Čo sa stalo, mami?"

„Julka, myslím, že si v hre nakúpila veci za 87 eur. To je veľa peňazí. A my sme si ich predsa chceli odkladať na spoločnú dobrodružnú stanovačku, pamätáš?"

Julka sa na rodičov pozrela s veľkými očami. „Ale... ja som len klikala na tlačidlo. Nakupovala som len akože. Nebolo to naozaj!" Otecko si sadol vedľa Julky. „Miláčik, ukáž mi tú hru."

Julka mu ukázala všetky krásne veci, ktoré „kúpila". Otecko jej vysvetlil: „Vidíš, keď klikneš na KÚPIŤ, tablet vezme naše skutočné peniaze z banky. Tie zlaté šaty pre princeznú stáli 2,99 eur. To je rovnako, ako keby si si kúpila zmrzlinu a rožok v obchode."

„Ale... ja som to nevedela!" rozplakala sa Julka.

„Vieme, že si to nevedela," povedala mama a objala ju. „Ani my sme si predsa doteraz nevšimli, že tvoja hra tajne dokáže odoberať naše peniaze."

Spoločne sa rozhodli urobiť si plán. Otecko pomohol Julke zistiť, ako vypnúť nákupy v hre.

„Pozri, tu v nastaveniach môžeme zakázať všetky nákupy," ukázal jej. „Teraz môžeš hrať hru bezpečne. Nič nové už síce jednorožcom a princeznám nekúpiš, no aspoň nás už na bankovom účte nebude čakať ďalšie prekvapenie."

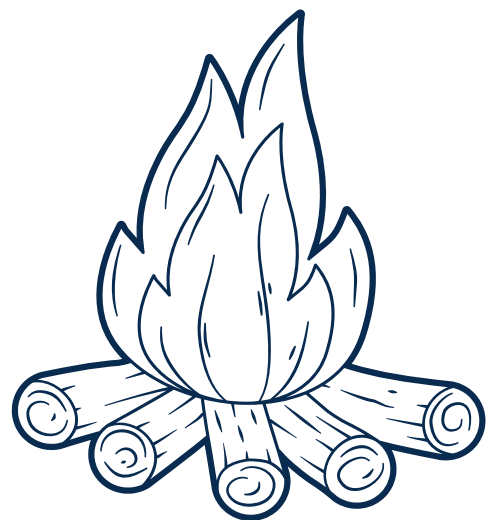
Mama pridala: „A keď budeš chcieť kúpiť niečo špeciálne, najprv sa nás spýtaj. Spoločne sa rozhodneme."

Julka prikývla. „Ale čo naša stanovačka?"

„Budeme musieť šetriť o trošku dlhšie," povedal otecko. „Ale zvládneme to. A môžeš nám so šetrením aj pomôcť."

O tri mesiace neskôr sa Julka na stanovačke hriala pri ohníku, pozerala na hviezdy a cítila sa úžasne. „Mama, je to oveľa lepšie ako diamantové šaty pre princeznú!" smiala sa.

„Ako to?" spýtala sa mama.
„Lebo toto dobrodružstvo je skutočné! Môžem si vychutnať opekané marshmallows, obdivovať žiaru hviezd a počúvať tajomné nočné zvuky lesa!"

Keď jej kamarátka Evička ukázala novú hru plnú „špeciálnych ponúk", Julka sa usmiala a povedala: „Pozri, ja ti ukážem, ako sa to dá hrať bez skrytých neférových nákupov. Je to vlastne ešte väčšia výzva a väčšia zábava!"